Regeling van de Ministerie van Justitie en Veiligheid van 3 juli 2020, nr. 2823400, houdende een specifieke uitkering voor gemeenten in verband met de versterking van de lokale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme in 2021.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Gelet op artikel 17, vijfde lid, van de Financiële-verhoudingswet;

Besluit:

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

- minister: de Minister van Justitie en Veiligheid;

- hoofdaanvrager: de gemeente die mede namens andere gemeenten in zijn regio een aanvraag indient.

- radicalisering: radicalisering naar (gewelddadig) extremisme en terrorisme

Artikel 2 Specifieke uitkering

De minister kan in 2021 op aanvraag aan een gemeente een specifieke uitkering verstrekken met het oog op het ondersteunen van de lokale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme door onder andere het bestrijden en verzwakken van extremistische bewegingen in Nederland, het voorkomen van nieuwe aanwas en het tegengaan van radicalisering.

Artikel 3 Voorwaarden

De minister verstrekt uitsluitend een specifieke uitkering aan een gemeente voor een of meer van de volgende activiteiten:

a. de analyse van de lokale problematiek met betrekking tot radicalisering, (gewelddadig) extremisme en de evaluatie van de aanpak van radicalisering naar (gewelddadig) extremisme;

b. de persoonsgerichte aanpak van geradicaliseerde personen;

c. het opbouwen, behouden en faciliteren van een netwerk van personen en organisaties die betrokken zijn bij het signaleren van mogelijke radicalisering;

d. deskundigheidsbevordering en voorlichting van personen en organisaties die direct betrokken zijn bij de lokale integrale aanpak;

e. Preventie-activiteiten voor radicaliserende personen en de directe omgeving;

f. Preventie-activiteiten die de weerbaarheid versterken van specifieke groepen en individuen die mogelijk vatbaar zijn voor radicalisering;

g. het evalueren van de activiteiten die zijn verricht in het kader van het tegengaan van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme.

Artikel 4 Aanvraag

1. Zowel de gemeente als de hoofdaanvrager kunnen een aanvraag voor de specifieke uitkering, bedoeld in artikel 2, indienen bij de minister.

2. Een aanvraag bevat in ieder geval:

a. de naam van de gemeente of van de gemeenten waarvoor tevens een aanvraag wordt gedaan;

b. de datum van de aanvraag;

c. een plan van aanpak ten behoeve van de lokale/ -regionale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme in 2021 waarin een beschrijving wordt gegeven van de te ondernemen activiteiten door het doel, beoogd effect, een uitsplitsing van de kosten en eventuele andere (co)financieringsstromen toe te lichten waarbij ook aandacht wordt besteed aan de te verwachten regionale effecten van de doelstellingen;

d. een begroting van de aangevraagde activiteiten;

e. inzicht in de relatie met andere geldstromen die worden aangewend voor de activiteiten waarvoor een uitkering wordt gevraagd;

f. een actuele lokale analyse van de problematiek omtrent radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme en het gemeentelijk beleid op dit terrein;

g. een rekeningnummer, onder vermelding van en ten name van wie, waar het toegekende bedrag naar overgemaakt kan worden.

3. Indien de aanvraag wordt ingediend door een hoofdaanvrager is het eerste lid van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat uit het plan van aanpak tevens blijkt wat de betrokkenheid is van elk van de gemeenten en op welke wijze de regionale aanpak vorm wordt gegeven.

4. De aanvraag wordt ingediend met gebruikmaking van een door de minister ter beschikking gesteld digitaal formulier.

5. Uit de aanvraag blijkt in ieder geval:

a. het streven naar een lokale integrale aanpak met regionale dekking voor de gebieden waar de problematiek klein is;

b. de wijze waarop de effecten van de activiteiten worden geborgd en verduurzaamd;

c. het streven om activiteiten te verrichten waarvan redelijkerwijs verwacht mag worden dat ze in grote mate effectief zijn.

Artikel 5 Deskundigheidsbevordering

Deskundigheidbevordering van professionals wordt in beginsel aangeboden in de vorm van trainingen en andere vormen van professionele verrijking van het Rijksopleidingsinstituut tegengaan Radicalisering, tenzij de minister toestemming geeft tot het afnemen van een training op het gebied van het tegengaan van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme van een andere organisatie.

Artikel 6 Effectiviteit

1. De gemeente die op grond van deze regeling een specifieke uitkering ontvangt werkt mee aan een door de minister ingestelde evaluatie van de effectiviteit van de besteding van de gelden in de gemeente of de regio waartoe de gemeente behoort.

2. Het eerste lid is van toepassing op de gemeente die door middel van een hoofdaanvrager een specifieke uitkering ontvangt.

Artikel 7 Hoogte specifieke uitkering

1. Het totale bedrag van de te verlenen uitkeringen op grond van artikel 2 bedraagt maximaal € 7.000.000,00.

2. Op de aanvraag wordt positief beslist indien uit het ingediende plan en de daarbij behorende begroting blijkt dat de aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme in de gemeente of de regio van de hoofdaanvrager vanwege de dreiging noodzakelijk is.

3. In afwijking van het tweede lid wordt op een aanvraag die geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op een activiteit waarvoor € 100.000,00 of meer wordt aangevraagd slechts positief beslist, indien de gemeente of hoofdaanvrager bereid is met betrekking tot deze activiteit een gedegen door een onafhankelijke organisatie opgestelde effectevaluatie uit te laten voeren.

4. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op het evalueren van de activiteiten die zijn verricht in het kader van het tegengaan van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme, als bedoeld in artikel 3, onder g, kan hierop positief worden beslist, mits het aangevraagde bedrag van deze evaluatie niet meer bedraagt dan 10% van het aangevraagde bedrag van de activiteit waarop de evaluatie betrekking heeft.

5. Bij de beoordeling van de aanvraag om een specifieke uitkering houdt de minister rekening met de dreiging, de weerbaarheid en de behoefte van de gemeente of de regio waarbinnen de gemeente ligt.

6. Met inachtneming van het vierde en vijfde lid, verdeelt de minister het bedrag, genoemd in het eerste lid, naar evenredigheid.

Artikel 8 Voorschot

De Minister betaalt de gemeente of hoofdaanvrager een voorschot van 100% van de specifieke uitkering.

Artikel 9 Coördinatie

1. De hoofdaanvrager coördineert:

a. de uitvoering van het plan van aanpak met de andere betrokken gemeenten uit de regio, waaronder de verdeling van middelen en de rapportage aan de minister over de voortgang van de uitvoering van de activiteiten en de besteding van middelen;

b. de verantwoording van de besteding van de specifieke uitkering met het oog op de vaststelling;

c. de evaluatie van de effectiviteit van de besteding van de gelden, bedoeld in artikel 6.

2. Intrekking of wijziging van een verlening van een uitkering werkt terug tot en met het tijdstip waarop de uitkering is verleend, tenzij bij intrekking of wijziging anders is bepaald.

Artikel 10 Vaststelling

1. Indien in de verantwoordingsinformatie, bedoeld in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet, is opgenomen dat de activiteiten zijn afgerond, geldt deze mededeling als een aanvraag tot vaststelling van de uitkering.

2. Nadat de minister de verantwoordingsinformatie, bedoeld in het eerste lid, van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft ontvangen, neemt de minister binnen 22 weken na die ontvangst een beslissing op de aanvraag tot vaststelling van de uitkering.

3. De minister stelt een uitkering overeenkomstig de verlening vast, tenzij:

a. de activiteiten waarvoor de uitkering is verleend niet of niet geheel hebben plaatsgevonden, of

b. de gemeente waaraan de uitkering is verleend niet heeft voldaan aan de aan de uitkering gebonden verplichtingen, of

c. de verlening van de uitkering onjuist was en de gemeente waaraan de uitkering is verleend dit wist of behoorde te weten.

4. Intrekking of wijziging van een verlening van een uitkering werkt terug tot en met het tijdstip waarop de uitkering is verleend, tenzij bij intrekking of wijziging anders is bepaald.

Artikel 11 ambtshalve vaststelling

In afwijking van artikel 10, derde lid, kan de minister een uitkering geheel of gedeeltelijk ambtshalve vaststellen, indien de beschikking tot verlening van de uitkering of tot vaststelling van de uitkering wordt ingetrokken of ten nadele van de gemeente waaraan de uitkering is verleend wordt gewijzigd.

Artikel 12 Onverschuldigde betaling

De minister kan onverschuldigd uitgekeerde bedragen terugvorderen.

Artikel 13 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 juli 2020.

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling specifieke uitkering Gemeente in verband met de versterking van de lokale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme 2021.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Regeling van de Ministerie van Justitie en Veiligheid van 3 juli 2020, nr. 2823400 , houdende een specifieke uitkering voor gemeenten in verband met de versterking van de lokale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme in 2021.

Toelichting

Algemeen

In de brief 'Versterking veiligheidsketen' van de minister-president, minister van algemene zaken en de vice-minister-president, minister van sociale zaken en werkgelegenheid aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 27 februari 2015 (Kamerstukken II, 2014/15, 29 754, nr. 302) wordt geschetst wat het kabinet doet om de veiligheidsketen op een aantal punten substantieel te versterken. Lokale overheden vervullen hierin een spilfunctie. Met de Versterkingsgelden worden die gemeenten waar de problematiek nijpend is (hoge dreiging, lage weerbaarheid) in staat gesteld te investeren in het tegengaan van radicalisering om zodoende een sluitende en integrale aanpak van radicalisering en (gewelddadig) extremisme mogelijk te maken.

Het doel van de Versterkingsgelden voor de lokale integrale aanpak volgt de volgende lijnen:

1. het bestrijden en verzwakken van extremistische bewegingen in Nederland,

2. het voorkomen van nieuwe aanwas en het tegengaan van radicalisering.

Het kabinet streeft naar een lokale integrale aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme. Een gemeente kan een plan indienen namens meerdere gemeenten in de regio waarbij de gemeente die het plan indient als hoofdaanvrager optreedt. In dat geval coördineert de hoofdaanvrager de uitvoering van het plan met de andere betrokken gemeenten, inclusief de verdeling van middelen en de rapportage aan het Rijk over de voortgang van de uitvoering van de activiteiten en besteding van middelen.

Om voorwaarden te kunnen stellen aan het gebruik van de gelden is voor de verstrekking van de Versterkingsgelden in 2020 gekozen voor een specifieke uitkering op grond van artikel 15a, vijfde lid, van de Financiële-verhoudingswet (zie Stcrt. 2019 nr. 65860). De voorwaarden hebben tot doel inzicht te verkrijgen in de effectiviteit van de door de gemeenten genomen maatregelen tegen radicalisering en (gewelddadig) extremisme. Voor een juiste aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme is van belang dat dit inzicht wordt verkregen. Het biedt handvatten om voor een volgende periode de in het verleden genomen maatregelen zodanig vorm te geven dat meer effectiviteit kan worden bereikt. Ook kan dit inzicht ertoe leiden dat andere dan de gekozen maatregelen effectiever zijn. Tevens kunnen leerpunten in de ene gemeente worden meegenomen bij het inrichten van de maatregelen bij een andere gemeente. Meer in het algemeen kan op deze wijze een goed beeld worden verkregen van de ontwikkelingen op het terrein van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme en de daarvoor noodzakelijke maatregelen die dit tegengaan. Deze ontwikkelingen zijn nog steeds niet uitgekristalliseerd. Dit heeft ertoe geleid dat nader bekeken wordt op welke wijze de Versterkingsgelden in de toekomst vorm moeten krijgen. Een en ander zal worden bezien in het licht van de opgedane ervaringen. Dit betekent dat voor een hernieuwde vormgeving de nodige tijd is gemoeid. Nu dit nog niet is afgerond is voor het jaar 2021 opnieuw gekozen voor een specifieke uitkering.

Middels deze specifieke uitkering kan geen meerjarige financiering worden aangevraagd.

De toekenning van Versterkingsgelden geschiedt voor het jaar 2021 en besteding dient in beginsel in dat jaar te geschieden.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Gemeenten kunnen individueel een aanvraag voor een specifieke uitkering indienen maar het is ook mogelijk dat een gemeente mede voor andere gemeenten een aanvraag indient met als doel een regionale aanpak vorm te geven ter bestrijding van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme. De gemeente die mede namens de andere gemeenten een aanvraag doet wordt gedefinieerd als hoofdaanvrager. De verantwoording vindt plaatst door SiSa tussen medeoverheden. Zie verder de toelichting bij artikel 4.

Artikel 2

De specifieke uitkering wordt besteed aan activiteiten van gemeenten die radicalisering, (gewelddadig) extremisme of terrorisme moeten tegengaan of voorkomen. Daarbij is van belang dat de activiteiten bedoeld zijn voor geradicaliseerde personen, de omgeving van deze personen of het verhogen van de weerbaarheid van specifiek vatbare groepen en individuen.

Activiteiten voor personen die het meest vatbaar zijn voor toetreding tot extremistische bewegingen, voor personen die reeds onderdeel zijn van een extremistische beweging, dan wel voor de mensen of organisaties die zich professioneel verhouden tot of in informele zin iets kunnen betekenen voor deze groep komen in aanmerking voor financiering uit de Versterkingsgelden.

Artikel 3

In artikel 3 worden de activiteiten beschreven waarvoor de specifieke uitkering kan worden gebruikt.

Ad a. Analyse van lokale problematiek

De analyse dient aandacht te besteden aan actuele en recente kwesties in de desbetreffende gemeente of -bij een aanvraag door een hoofdaanvrager- desbetreffende regio met betrekking tot radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme ter verdieping van de huidige inzet en toekomstige aanvragen. Indien in het verleden geld beschikbaar was voor de analyse is van belang dat in de aanvraag wordt toegelicht hoe een nieuwe analyse voortbouwt op een voorgaande analyse of hoe de nieuwe analyse zich van de voorgaande analyse onderscheidt.

Ad. b. de persoonsgerichte aanpak

Het betreft hier activiteiten voor de persoonsgerichte aanpak van geradicaliseerde personen en van (ex-) gedetineerden die worden verdacht van of veroordeeld zijn voor terrorisme gerelateerde delicten. Denk hierbij aan ondersteuning van de (regionale) casusregie in het Veiligheidshuis, de inzet van een casusregisseur of een netwerkregisseur, inzet van een analist ten behoeve van het in kaart brengen van netwerken of potentiele nieuwe aanwas van extremistische bewegingen, het opzetten van een (regionale) signaleringsstructuur, het monitoren van casuïstiek, inzet van expertise en duiding

van persoonsgerichte interventies en familieondersteuning. Indien financiering aangevraagd wordt voor personele inzet, dient onderbouwd te worden hoe dit in de toekomst door de gemeente(n) structureel geborgd zal worden.

Ad c. Netwerken

Bij de vorming of opbouw van maatschappelijke netwerken en netwerken van sleutelfiguren is het doel om te komen tot (behoud) van een goede vertrouwensrelatie en informatie-uitwisseling in het kader van signalering van mogelijke radicalisering met betrokken professionals, maatschappelijke organisaties en sleutelfiguren. Hieronder wordt o.a. verstaan het trainen van sleutelfiguren of het organiseren van intervisiebijeenkomsten voor deze doelgroep alsmede de ondersteuning van activiteiten die door de netwerken worden geïnitieerd. Op de website van de Expertise-unit Sociale Stabiliteit (ESS) is informatie te raadplegen over de opzet en het onderhoud van dergelijke netwerken. Op die website is een handleiding beschikbaar gesteld, de 'Handreiking lokaal netwerken van sleutelfiguren'. De handreiking geeft gemeenten meer handvatten bij het opzetten en onderhouden van een lokaal netwerk van sleutelfiguren en ondersteunt gemeenten bij het tegengaan van polarisatie en radicalisering (www.socialestabiliteit.nl).

Ad d. Deskundigheidsbevordering

De specifieke uitkering kan ook worden gebruikt voor activiteiten die bijdragen aan deskundigheidsbevordering of voorlichting van lokale of regionale netwerken van professionals. De belangrijkste activiteiten zijn trainingen die bijdragen aan de aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme, maar kunnen ook intervisies behelzen. Deskundigheidsbevordering van personen of organisaties binnen het onderwijsdomein kan via Stichting School en Veiligheid worden aangevraagd. Om die reden vallen trainingen voor onderwijsaanbieders buiten het bereik van deze specifieke uitkering.

Deze trainingen en intervisies worden in beginsel op grond van artikel 5 afgenomen bij het Rijksopleidingsinstituut tegengaan Radicalisering (ROR), aangezien dit instituut een bijzondere expertise heeft op het terrein van (gewelddadig) extremisme en terrorisme. De specifieke uitkering wordt bij deze activiteit aangeboden door de inzet van het ROR. Bij uitzondering kan aan de minister toestemming worden gevraagd om van een andere aanbieder gebruik te maken. Aanvragen hiertoe dienen onderbouwd te worden. Eventuele vergoeding geschiedt tot ten hoogste een vergelijkbaar tarief als van het ROR.

Het Rijksopleidingsinstituut tegengaan Radicalisering (ROR) heeft een breed aanbod aan gespecialiseerde trainingen die zijn terug te vinden op hun website. De aanvraag om een of meer trainingen wordt gedaan door de gemeente of door middel van de hoofdaanvrager.

Ad e. Preventie-activiteiten voor radicaliserende personen en de directe omgeving

De preventie-activiteiten zijn bedoeld voor personen die aan het begin staan van een radicaliseringsproces en de directe omgeving van deze personen. Deze activiteiten worden beschouwd als gerichte preventie omdat de activiteiten specifiek gericht zijn op personen en/of hun directe omgeving in een radicaliseringsproces, waarbij er nog géén strafbare feiten zijn gepleegd. Dit beleid is veelal een individuele maatwerkaanpak, waarin de sociale context een belangrijk onderdeel

vormt, bijvoorbeeld door het bieden van begeleiding voor een (alternatief) sociaal netwerk, toekomstperspectief en familieondersteuning.

Ad f. Preventie-activiteiten die de weerbaarheid versterken van specifieke groepen en individuen die mogelijk vatbaar zijn voor radicalisering

Deze preventie-activiteiten zijn bedoeld voor specifieke groepen of individuen die mogelijk vatbaar zijn voor radicalisering. Voor deze specifieke groepen en individuen is het van belang hun weerbaarheid verder te versterken ter preventie van radicalisering. Bij de inzet van weerbaarheidsactiviteiten wordt ook gekeken of er in de omgeving sprake is van radicalisering.

Denk bij deze categorie aan activiteiten van het jongerenwerk, inzet sociale wijkteams, weerbaarheidstrainingen voor vatbare jongeren, opvoedondersteuning en voorlichtingsbijeenkomsten voor ouders. Voor dit type preventiewerk is het ook essentieel dat eerstelijnswerkers, families en peers goed opgeleid zijn om mogelijke (vroege) signalen van radicalisering te herkennen en adequaat daarnaar te handelen. Onder andere jongeren- en welzijnswerkers, docenten, wijkagenten en artsen zijn in deze fase van preventie een belangrijke intermediaire doelgroep van beleid.

Ad g. Evaluatie

Gemeenten en het Rijk zetten zich al langere tijd gezamenlijk in om radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme van individuen en binnen groepen tegen te gaan. Er is behoefte om preventieve interventies door te ontwikkelen om te komen tot een effectievere preventieve aanpak. Hierbij is het nodig om meer inzicht te krijgen in wat werkt. Door op een goede wijze te evalueren kunnen gemeenten dat inzicht verkrijgen.

Gemeenten kunnen om deze reden voor de activiteiten genoemd in artikel 3 van deze regeling Versterkingsgelden aanvragen voor het uitvoeren van zogenaamde plan-, proces- en effectevaluaties. Met het oog op deze evaluaties is een Toolkit Evidenced Based Werken bij de Preventie van Radicalisering ontwikkeld. Het betreft hier een instrument waarbij gemeenten gedurende de start en de uitrol van de activiteiten waarvoor een uitkering is verkregen voortdurend kunnen monitoren op het nut en de werking van deze projecten. Op www.toolkitevidencebasedwerken.nl staan kennis, geleerde lessen, praktische handvatten, checklists en formats om preventiebeleid te evalueren, bij te sturen en door te ontwikkelen. Deze methodiek draagt bij aan een efficiënte inzet en aanpak van activiteiten met als gevolg dat eenvoudiger, goedkoper en sneller inzicht wordt verkregen in het belang en het resultaat van de activiteiten. Met deze Toolkit kunnen gemeenten een aanpak op drie momenten evalueren:

- voorafgaand aan het uitvoeren van een bepaalde aanpak (planevaluatie);
- tijdens de uitvoering om bij te kunnen sturen (procesevaluatie); en
- na afloop om naar de behaalde uitkomsten en effecten te kijken (effectevaluatie).

Gelet op het belang van de Toolkit Evidenced Based Werken wordt aan gemeenten het volgende gevraagd:

- Bij nieuw te ontwikkelen interventies binnen de lokale integrale aanpak wordt gevraagd van gemeenten dat er een plan- en procesevaluatie wordt uitgevoerd.

- Bij lopende interventies binnen de lokale integrale aanpak wordt gevraagd aan gemeenten dat er een procesevaluatie wordt uitgevoerd.
- Voor activiteiten waarvoor een bedrag boven de €100.000 wordt aangevraagd, wordt verwacht van gemeenten dat er een onafhankelijke effectevaluatie wordt uitgevoerd.

De bedragen die nodig zijn om deze evaluaties uit te voeren kunnen ook in de aanvraag van de Versterkingsgelden worden opgevoerd. Voor het uitvoeren van een goede effectevaluatie is het van belang dat ook een plan- en procesevaluatie zijn uitgevoerd.

Bij mogelijke evaluatievragen kan gebruik worden gemaakt van het ondersteuningsaanbod van de Rijksoverheid, via het feedbackformulier binnen de eerdergenoemde Toolkit. Het ondersteuningsaanbod bestaat bijvoorbeeld uit een advieslijn en advies-op-maat gesprekken met experts. Maar ook (ROR-)trainingen en Introductiebijeenkomsten in de regio zijn een onderdeel van het ondersteuningsaanbod.

Artikel 4

Bij de aanvraag wordt een plan overgelegd waaruit blijkt hoe de gemeente de uitkering voor de aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme wil besteden.

Een bij de aanvraag toegevoegde actuele lokale analyse van de problematiek van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme en het gemeentelijk beleid op dit terrein maakt duidelijk waarom versterking van de aanpak op bepaalde onderdelen noodzakelijk is. Deze analyse is vormvrij, en kan bijvoorbeeld worden gedaan op basis van gedane onderzoeken waar een actueel dreigingsbeeld uit op te maken is. Voorbeelden van een dergelijke analyse zijn de 'Waarderingssytematiek Lokale Aanpak', een gesprek met de lokaal adviseur over de problematiek (dreiging en weerbaarheid) of een eigen evaluatie van de lokale dreiging en aanpak eventueel in samenwerking met de partners in het veiligheidshuis. De Waarderingssystematiek is op te vragen bij de lokaal adviseur.

Met het oog op de te verwachten effectiviteit van de activiteiten die worden verricht wordt bij de beoordeling van de aanvraag gekeken naar de reikwijdte van de te ondernemen activiteiten. Gemeenten die verder zijn in de aanpak van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme worden gestimuleerd om omliggende gemeenten in de regio, daar waar nodig, te ondersteunen. Dit kan bijvoorbeeld door het nog verder professionaliseren of door ontwikkelen van de regionale casus overleggen in de veiligheidshuizen en het verstrekken van meer gelden of capaciteit specifiek voor de regionale aanpak. Een gemeente kan een plan indienen namens meerdere gemeenten in de regio waarbij de gemeente die het plan indient als hoofdaanvrager optreedt. In dat geval coördineert de hoofdaanvrager de uitvoering van het plan met de andere betrokken gemeenten, inclusief de verdeling van middelen en de rapportage aan het Rijk over de voortgang van de uitvoering van de activiteiten en besteding van middelen.

In de aanvraag moet middels een begroting van de aangevraagde activiteiten duidelijk zijn waar de middelen aan besteed worden. Denk hier aan de het weergeven van de materiële kosten (bv. out-of-pocket kosten), kosten inhuur derden (bv. inhuur van expertise of voor ondersteuning) en inzet personeel.

De uitkering zal naar verwachting leiden tot verduurzaming van de infrastructuren rondom beleid gericht op het tegengaan van radicalisering en bestrijden van extremisme en terrorisme en op het structureel investeren op en borgen van kennis. Daarom wordt in artikel 4, tweede lid, onder e, gevraagd om bij de aanvraag inzicht te geven in de relatie met andere (lokale) geldstromen.

Ook is in de aanvraag beschreven op welke wijze de resultaten van de besteding van de Versterkingsgelden worden geborgd.

Waar mogelijk vindt zo veel mogelijk aansluiting plaats bij reeds ontwikkeld aanbod van projecten en activiteiten. Het gaat om additioneel geld ter versterking van de lokale integrale aanpak. Het gaat hier niet om de bekostiging van bestaande lokale casus overleggen of personeel dat reeds in dienst of ingehuurd is, dan wel de financiering van trajecten op het terrein van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme die het Rijk anderszins al bekostigt.

Het meest effectief is het inzetten van activiteiten waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat deze het benodigde effect zullen hebben. Het is daarom van belang hierop bij de aanvraag in te gaan. Daarom worden gemeenten gestimuleerd tot het uitvoeren van evaluaties als het gaat om activiteiten die gericht zijn op het tegengaan van radicalisering.

Opdat de aanvraag voldoende gegevens bevat is een digitaal aanvraagformulier beschikbaar gesteld.

Artikel 5

Dit artikel is toegelicht bij artikel 3.

Artikel 6

In artikel 6 wordt bepaald dat de gemeenten die een specifieke uitkering krijgen meewerken aan de evaluatie van de effectiviteit van de ondernomen activiteiten. Het doel van de uitkering is dat gemeenten in staat worden gesteld activiteiten te ontplooien met het oog op het tegengaan van radicalisering, (gewelddadig) extremisme en terrorisme. Opdat kan worden beoordeeld of de activiteiten het beoogde effect hebben is evalueren ervan noodzakelijk. Bovendien kan worden beoordeeld hoe in de toekomst moet worden omgegaan met de desbetreffende activiteit.

Artikel 7

De hoogte van alle specifieke uitkeringen samen bedraagt voor alle gemeenten maximaal € 7.000.000,00. Dit bedrag wordt verdeeld tussen de gemeenten die aanvragen hebben gedaan voor een uitkering en waarop positief wordt geoordeeld. Voor het bepalen van de hoogte van de uitkering wordt enerzijds gekeken naar de noodzaak van de aanpak in de desbetreffende gemeente of regio op basis van dreiging en weerbaarheid, anderzijds naar het totaalbedrag wat beschikbaar is. Aangezien er een bedrag van maximaal €7.000.000 beschikbaar is kan dit betekenen dat de uitkeringen naar evenredigheid worden aangepast om het maximumbedrag niet te overschrijden.

Bij de toekenning wordt rekening gehouden met de dreiging, de weerbaarheid en de behoeften van de gemeente of de regio waarbinnen de hoofdaanvrager opereert. Dit kan betekenen dat een lagere uitkering wordt toegekend dan aangevraagd.

In het vierde lid is bepaald dat de kosten van een evaluatie van een activiteit waarvoor een specifieke uitkering is aangevraagd in verhouding moeten staan tot de kosten van de activiteit die wordt geëvalueerd. Op de evaluatievormen is nader ingegaan in de toelichting bij artikel 3.

Indien de gemeente de uitkering wil gebruiken voor een ander doel dan waarvoor het is toegekend moet een aanvraag tot wijziging worden ingediend. De nieuwe activiteit wordt op eenzelfde wijze beoordeeld als de activiteiten die zijn vermeld bij de eerste aanvraag. Tevens is het mogelijk om een aanvulling van de uitkering aan te vragen indien het plafond van de specifieke uitkering genoemd in het eerste lid, nog niet is verbruikt en de gemeente kan aantonen dat het noodzakelijk is met het oog op het aanpakken van radicalisering, (gewelddadig) extremisme of terrorisme dat extra gelden nodig zijn.

Artikel 8

Aangezien de specifieke uitkering in de loop van het jaar wordt vastgesteld wordt een voorschot verstrekt aan de aanvrager.

Artikel 9

Zoals in de toelichting bij artikel 4 is uiteengezet kan een gemeente mede namens andere gemeenten een specifieke uitkering aanvragen. Dit heeft de voorkeur indien de regionale aanpak daarmee is gediend. De hoofdaanvrager coördineert vervolgens de aanvraag en de afwikkeling van de procedure met betrekking tot de specifieke uitkering. Dit betekent dat ook de vaststellings- en verantwoordingsprocedure wordt gecoördineerd door de hoofdaanvrager van de specifieke uitkering. De verantwoording vindt plaats door SiSa tussen medeoverheden.

De Minister van Justitie en Veiligheid,